

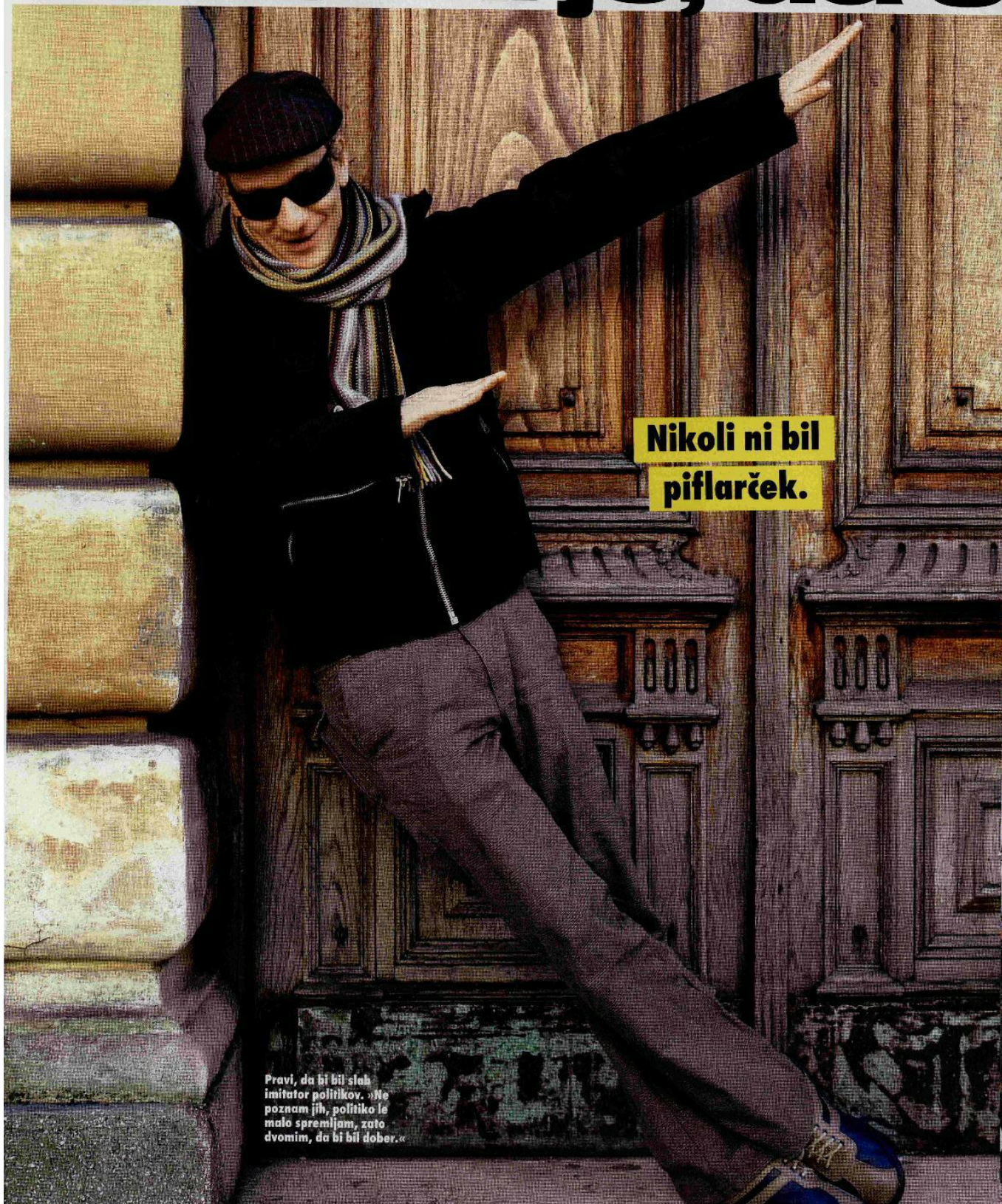

ZGODBA **UROŠ SMOLEJ**

Všeč mi je, da s

**Nikoli ni bil
piflarček.**

Pravi, da bi bil slab imitator politikov. »Ne poznam jih, politiko le malo spremljam, zato dvomim, da bi bil dober.«

em vseč publik

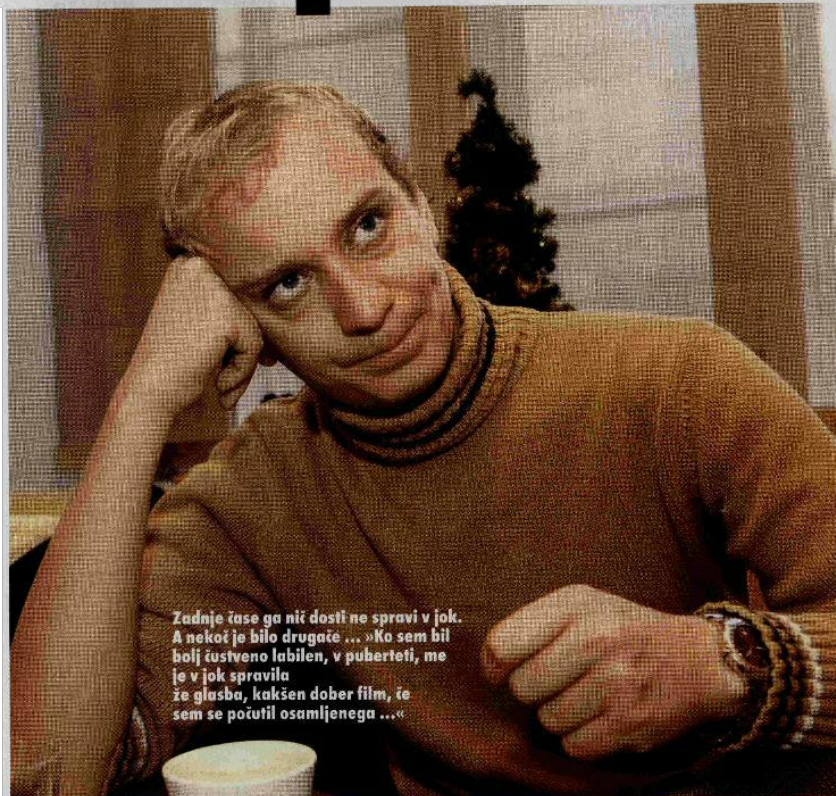
GLEDALIŠKI IGRALEC UROŠ SMOLEJ PRAVI, DA JE V GLEDALIŠČU VEČ DELA, KOT JE VIDETI. VSAK ŠTUDIJ VLOGE, KI JO ZAIGRA NA GLEDALIŠKIH DESKAH MGL-JA, TRAJA PRIBLIŽNO DVA MESECA, KAR POMENI, DA SE V TEM ČASU NAUČI VLOGO V CELOTI.

Lani je v le nekaj mesecih nastopil v vlogah Hamleta, Carterja, Konferansjeja in Wolanda. In bil ob koncu leta za svoje delo nagrajen s Severjevo nagrado ...

Uroš se je z igranjem začel ukvarjati že v osnovni šoli, ko se je pridružil dramskemu krožku. »V šoli smo imeli veliko možnosti za občalske dejavnosti, in ker je bil moj razrednik tudi mentor dramskega krožka, se nas je nekaj pridružil. Sicer pa sem bil še v tehničnem krožku in pevskem zboru, kjer sem pel tretji glas,« je povedal ter dodal, da je nastopal tudi na različnih prireditvah, največkrat kot recitator. Čeprav je imel na osnovni šoli na Jesenicah same dobre ocene in je bil na splošno priden učenec, pa to ne pomeni, da si je zraven knjig postavil šotor in se vedno le učil. »Taktakr sploh ni bilo treba kaj dosti sedeti za knjigami, razen ko sem delal domačo nalogo. Mislim, da je srednja šola tista, ki te spravi za knjige. Imel sem petice, ampak nisem bil piflarček.«

VTIS NAREDIŠ, ČE SE RAZPIŠTOLIŠ

Leta 1993 je bil sprejet na AGRFT. Da, tudi on je poslušal o sprejemnih izpiti, da so težki in da jih le malokdo opravi. »To še vedno slišim in sem tudi prej, da je to hud babbav, in saj je res, kajti za mladega človeka je to huda preizkušnja. Imel sem blazno tremo, ampak tudi srečo, da sem jo kar dobro odnesel. Nisem imel ne vem kakšnih nemogočih nalog, da bi recimo zaigral list v vetru, pri čemer je res treba vklopiti domišljijo. Ampak zdaj sem dal kar mil primer, lahko so še dosti bolj abstraktne stvari in mogoče tudi povsem dobrodošle, da vidiš, kako hitro človeku delajo možgani in fantazija. Po prvem krogu sem bil pomirjen in zadovoljen, saj so bili odzivi pozitivni, tako da imam dobre izkušnje. Vse skupaj pa poteka tako, da moraš izbrati tri pesmi, tri prozna dela in dva monologa, to se naučiš in oni (komisija) ti od teh, ki si jih izbral, določijo, kaj boš za izpit pokazal. Enega monologa nisem dobro znal, kar sem tudi povedal, in so mi dali drugega, ki sem ga znal bolje – iz predstave Gardorober. Povedati pa sem moral tudi eno basen o kokoši in petelinu, tako

Zadnje čase ga nič dosti ne spravi v jok. A nekoč je bilo drugače ... »Ko sem bil bolj čustveno labilen, v puberteti, me je v jok spravila že glasba, kakšen dober film, če sem se počutil osamljenega ...«

LAHKO BI BILO LEPŠE NA TEM SVETU

Uroša najbolj razjezi, kadar se mu zgodi krivica, včasih pa tudi malenkosti. »Razjezijo me človeška neumnost, nevošljivost, grafit na sveže pobarvanem pročelju sredi Ljubljane, ki je nepotreben in grd – ko bi bil vsaj lep, razbita svetilka v Tivoliju ali smeti po tleh, da nekdo odpre cigarete in vrže papir po tleh. Take stvari me 'ful' razjezijo. Siker to ne pomeni, da bom kaj spremenil, če bom tistemu človeku povedal, da se tako ne dela, ampak če bi vsak razmišljal vsaj pol toliko kot jaz, bi bilo veliko lepše na tem svetu.«

da sem tam skakal in kikirikal ... očitno narediš vtis, če se razpištoliš.« Seveda pa mora biti človek za take podvige tudi samozavesten. Kako si je Uroš pridobil samozavest v študijskih letih? »O samozavesti je pri mladih težko govoriti, ker jo izoblikuješ taktakr, ko začneš igrati in prihajajo določeni uspehi. Vpliva tudi to, ali si dobro zapisan pri profesorjih, mentorjih in tistih, ki v gledališkem svetu veliko pomenijo. Sčasoma, če prihajajo pohvale in dobre kritike, si gradiš samozavest, ampak to še ne pomeni, da si bog in batina in lahko zaspiš na lovoriakah.«

HITRO VIDJ, KAJ JE PRI ČLOVEKU OPAZNO

Igralec, ki je redno zaposlen v Mestnem gledališču ljubljanskem, je že zgodaj odkril

sposobnost, da lahko posnema ljudi. »Velikokrat sem posnemal koga, čeprav nehote, in to še vedno včasih počnem. Očitno sem imel že zelo zgodaj sposobnost, da sem odkril napake in opaznejše stvari. To sem potem stopnjeval na smešen način, ampak zgolj iz 'zafkancije', ne da bi koga želel žaliti,« pravi in doda, da iz tega ne dela šova, kot to na primer počne Hrbar v svoji oddaji. »Tudi nisem imitator nekoga,« še obrazloži. Tudi v 'stand-up' komediji, pri kateri je bistvo oponašanje ljudi, se še ni preizkusil. »Za to moraš biti poseben človek in mislim, da imamo v Sloveniji že nekaj ljudi, ki se s tem ukvarjajo, na primer Jure Zrnec to spremlja in je temu kos, meni pa za zdaj primanjkuje časa in energije. Poleg tega mora biti dober komedijant tudi avtor

Stran / Page: 22

Doseg / Reach: 79.000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 1232 cm2

3 / 3

ZGODBA UROŠ SMOLEJ

Tango je eden izmed njegovih najljubših plesov, čeprav ga ne zna plesati. »Tango združuje vse – esenco trenutka; iar je v tem, da se partnerja med sabo dopolnjujeta in čutita, kaj bosta naredila, da ni naučenih korakov in neke mehanike.«

Če bi se moral z nekaj besedami opisati za ženitni oglas – kaj bi rekel, kakšen je Uroš? »Joj, se prav vidim v tem ženitnem oglasu. Simpatičen, duhovit, resen, discipliniran, duhovno in materialno bogat.« (Smeji)

svojega dela. Lahko črpaš od drugih, ampak na koncu moraš biti ti avtor tega, kar prodajaš. Če bi imel vso stvar naštudirano, bi že, vendar pa se mi, po resnici povedano, s tem ne ljubi ukvarjati.«

DOBITI NAGRADO JE LOTERIJA

Sicer pa je konec minulega leta za svoje delo prejel Severjevo nagrado. To je že druga Severjeva nagrada, saj je prvo prejel za študentsko igro Othella v Shakespearovem Othellu leta 1996. Tokrat jo je dobil kar za tri vloge – Hamleta, Konferansjeja v Kabaretu in Carterja v Prasici debeli. »Imam srečo, da sem imel v vsem tem času, odkar delam v gledališču profesionalno, možnost, da sem igral nekaj vlog, ki so bile opaznejše in za katere so me kritiki pohvalili, no, tudi občinstvo, ampak nagrade so navadno del stroke. Dobil sem jih kar nekaj in sem zelo vesel za vsako, saj je to lepa potrditev, da nekaj dobro delaš, hkrati pa spodbuda za v prihodnje. Da bi si zaradi tega ego 'filal' ali zaspal na lovorkah, to pa ne. Poleg tega se mi zdi, da te nagrade niso tako odmevne, to niso nobeni oskarji, ni tako, da bi zdaj človek 'dol padel', je pa super,« ostaja skromen. In ne, ko igra, si v glavi ne riše načrtov, na katero polico bo postavil naslednjo nagrado. Igra zato, ker želi predvsem zadovoljiti samega sebe. »Vsak človek ima v življenju neke cilje in meni ne gre za to, da bom dobil nagrado, ker je to tako ali tako loterija, poleg tega so te stvari bolj splet okoliščin. Včasih se namreč zgodi, da si naredil dobro vlogo, a zanjo nisi nagrajen. Ko nekaj delam, je to zato, da sam sebi dokažem, da

Uroš pravi, da je na AGRFT-ju intimno okolje, ljudje, ki študirajo, ti kmalu postanejo kot družina in vedno pogosteje razgaljaš svojo dušo pred njimi ...

zmorem. Ko mi uspe in sem zadovoljen s seboj, vem, da bo tudi rezultat dober. Všeč mi je, da sem všeč publiki.«

IMA ELASTIČEN OBRAZ

Še posebej pa je bila pozitivnih kritik deležna predstava Kabaret, kjer je Uroš poleg igranja pokazal še petje in ples. »Bilo je drugače, ker prej nikoli tega nisem počel v takem obsegu. Saj je bila kakšna predstava ali točka, kjer sem moral tudi peti, ampak nikoli ni bilo tako kot tukaj, kjer je bistvo vloge prav v plesu in petju. Težava je bila, ker smo se najprej učili peti ob spremljavi klavirja in kar naenkrat pride koreografija. Petje prilagodiš koreografiji in potem je prišel še bend in je bilo treba vse uskladiti še z njim. Težko, ampak prijetno delo, ker je drugačno, ker je izziv, pa še malo se razmigaš. Je fino, aerobno.« Pri omenjeni predstavi kritiki hvalijo tudi Urošovo mimiko. Jo je vadiš pred ogledalom? »Nikoli, to izhaja iz mene, to očitno pač imam. Ko delam vlogo mi je pomembno, da se tudi fizično spreminjam. Kjer lahko to izkoristim, je mimiko vedno dobrodošla. Vedno so mi rekli, da imam 'gumi face', torej elastičen obraz.« Pa ga nič ne skrbi, da bi dobil gube? »Ja, koga pa ne, a ne? Normalna in naravna stvar – gravitacija, staranje. Jaz mislim, da sem za svoja leta videti dobro.« In čeprav je moški, uporablja kreme za obraz – zjutraj in zvečer. A vse z razlogom ... »Imam to nesrečo, da moram vsak dan imeti make-up tudi po dvakrat na dan in imam včasih tako 'zjebano', oprostite izrazu, kožo, da so kreme že kar nujno zlo. Dobimo pa komplet krem v teatru.«